

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Tabús pel broc gros

La història. Massachussets, USA, ara. Donny Berger és una estrella mediàtica gràcies a que quan era un xaval la seva professora se'l va enrotllar, ella va quedar embarassa i condemnada a 30 anys de presó, ell va fer el que va poder amb Hans Solo, el seu fill, tres dècades després es tornen a trobar i...

La pel·lícula. Adam Sandler (Nova York, 1966) és un home orquestra dins la indústria ianqui del cinema: actor, comediant, músic, guionista, productor...i un dels personatges més influents a Hollywood. Amb *Desmadre de madre* (*That's is my boy*: aquest és el meu noi) sembla disposat a rellançar la seva carrera. Per tant, es passa de frenada uns quants pobles. Perquè a la comèdia protagonitzada i produïda per la seva empresa Happy Madison, Sandler es pren un grapat de llibertats temàtiques, verbals i visuals, que han fet grinyolar els ciments de les mentalitats puritanes de l'Oncle Sam, de l'Atlàntic al Pacífic: humor escatològic i matusser, pedofília, incest, irreverències religioses, acudits masclistes de discoteca, etcètera. Aquest farciment en situacions políticament incorrectes i personatges estrafolaris, és aprofitat pel director Sean Anders (Wisconsin, 1975) per armar de dinamisme taquicàrdic l'acció còmica. Alhora, posa en evidència la immaduresa patològica d'uns tipus humans, tot certifi-

cant la caducitat dels vells tabús i la instauració d'altres de nous. Ras i curt: aquest material explosiu li va de perles a l'Adam Sandler ciclòtic per senyorejar a plaer la vasta (i basta) tribu de frikis convocats. Li donen adequada rèplica, entre altres, Vanilla Ice, Eva Amurri, Lu-nell Campbell, així com els venerables James Caan i Susan Sarandon, que certifiquen les ambicions comercials de la comèdia. Amb tot, un regust, o dos: ¿per què no acaba de quadrar la parida? ¿anarquis-

Desmadre de padre

Director: Sean Anders.
Intèrprets: Adam Sandler, Andy Samberg, Leighton Meester, Vanilla Ice, Susan Sarandon. EUA, 2012. 116'.
JC Alpicat, Lauren Lleida.

me i tradició?

La imatge. Un pitof Hans Solo abraonant-se damunt el maniquí vestit de núvia disposat a fer-li l'amor a la brava i consumant-lo.

La frase. "Això és l'amor, saber perdonar, no?", reclama Jamie, la núvia entrampada i infidel. O allò de la fisiologia, la ressaca del desig, l'endemà al llevar-te del llit adúlter.

La recomanació. Perfecta per a fans de l'Adam Sandler, i digna de consideració i estudi per als seguidors contumaços de la (nova) comèdia americana.